

LİTERATÜRDEN ÖZETLER

Dr. Salih ÇETİNKURŞUN

Pediatrik akut peritoneal diyalizde Tenckhoff kateterler Cook kateterlere üstündür:

Chadha V, Warady BA, Blowey DL, Simkes A.M, Alon U.S.

*University of Missouri, Kansas City, MO ABD
American Journal of Kidney Diseases, 35:1111-1116, 2000*

Akut böbrek yetersizliğindeki (ABY) bebek ve çocukların tedavinin en yaygın formu peritoneal diyalizdir (PD). Akut PD'de en çok kullanılan kateterler ise hasta yatağında konulabilen Cook ile cerrahi olarak yerleştirilen Tenckhoff kateterlerdir. Çalışmada her iki kateter, komplikasyonları ve kullanım oranları açısından karşılaştırılmıştır. Mart 1989-Haziran 1999 tarihleri arasında ABY nedeni ile PD uygulanan 59 olgu incelemeye alınmış, 22 olguda Tenckhoff, 37 olguda Cook kateter kullanılmıştır. Tenckhoff kateterlerin kullanılabilirlik süresi (16.5 ± 14.2 gün) olup; Cook kateterlerin kullanım süresinden (4.9 ± 4.2 gün) belirgin olarak daha uzundur. Komplikasyon oranı da Tenckhoff kateterlerde % 9 iken Cook kateterlerde % 49 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak Cook kateterler Tenckhoff kateterlere oranla daha yüksek komplikasyon oranına ve daha kısa kullanım süresine sahiptir. Ortalama 5 günlük bir diyaliz süresince Cook kateterlerin yaklaşık yarısı işlev dışı kalmaktadır. Bu nedenle çocukların akut PD uygulamasında Tenckhoff kateterler ilk planda düşünülmelidir. Cook kateterlerin ilk aşamada uygulandığı ve diyalizin 5 günden daha uzun süre devam edeceği olgularda ise elektif olarak Tenckhoff katetere değişim önerilmektedir.

Pektus ekskavatum onarımı: 375 olgu ile 30 yıllık deneyim: Fonkalsrud EW, Dunn JJY, Atkinson JB

UCLA, Los Angeles, CA-ABD

Annals of Surgery 231:443-448, 2000

Yazında UCLA Tıp Merkezi'nin pektus ekskavatum'a (PE) ait 30 yıllık cerrahi deneyimi irdelenmiştir. PE nispeten yaygın görülen ve semptomatik bir malformasyon olup, genellikle çocuk hekimlerince cerrahi düzeltme için ilgili merkezlere gönderilmemektedir. Bu çalışmada 1969 ile 1999 yılları arasında tedavi edilen 375 olgu incelenmiştir. Olguların % 67'sinde egzersiz toleransı ve dayanıklılığında azalma, % 32'sinde sık solunum yolları enfeksiyonu, % 8'inde göğüs ağrısı ve % 7'sinde astım saptanmıştır. Ayrıca tüm olgularda sol hemitoraksda belirgin derecede kardiyak deviasyon bulunmaktadır. Ameliyat tekniği olarak anomalik kıkırdakların subperiostal rezeksiyonu, anterior sternumun transvers wedge osteotomisi ve 6 ay süre ile internal çelik destekleyici yöntemleri kullanılmış, ameliyat 177 olguda 11 yaşından önce uygulanmıştır. Ortalama hastanede kalış süresi 3 gün olup, ortalama izlem süresi 12.6 yıldır. Olguların % 97'sinde çok iyi ya da mükemmel sonuçlar elde edilmiştir.

ların % 67'sinde egzersiz toleransı ve dayanıklılığında azalma, % 32'sinde sık solunum yolları enfeksiyonu, % 8'inde göğüs ağrısı ve % 7'sinde astım saptanmıştır. Ayrıca tüm olgularda sol hemitoraksda belirgin derecede kardiyak deviasyon bulunmaktadır. Ameliyat tekniği olarak anomalik kıkırdakların subperiostal rezeksiyonu, anterior sternumun transvers wedge osteotomisi ve 6 ay süre ile internal çelik destekleyici yöntemleri kullanılmış, ameliyat 177 olguda 11 yaşından önce uygulanmıştır. Ortalama hastanede kalış süresi 3 gün olup, ortalama izlem süresi 12.6 yıldır. Olguların % 97'sinde çok iyi ya da mükemmel sonuçlar elde edilmiştir.

Ekstraperitoneal bağırsak anastomozlarının iyileşme güçlüğü: Pierie JPEN, de Graaf PW, van Vroonhoven Th.JMV, Renooij W, Obertop H

University Hospital Utrecht, Hollanda

British Journal of Surgery 86: 680-684, 1999

Servikal özofagogastrostominin ekstra-anatomik pozisyonu anastomoz hattındaki iyileşme güçlüğüünün nedenlerinden biri olabilir. Çalışmada bu hipotezi deneme amacıyla bir sıçan modeli oluşturulmuştur. 1. gruba jejunal rezeksiyonun ardından üç uca jejuno-jejunostomi uygulanmış ve intra abdominal olarak yerleştirilmiştir. 2. grupta anastomoz hattı ciltaltına yerleştirilmiş, 3. grupta ise jejunum anastomoze edilmeden ciltaltına bırakılmıştır. Sıçanlar ameliyat sonrası 3, 7, 14. günlerde öldürülerek jejunum ya da anastomoz hattının patlama basınçları ile hidroksiprolin düzeyleri ölçülmüştür. Sonuç olarak ekstraperitoneal yerleşimli jejunostomilerde saptanan iyileşmenin intraabdominal olanlara oranla daha zayıf olduğu saptanmıştır.

Çocuklarda H. pylori taramasında kesin ve non-invazif bir tanı yöntemi: Dışkıda immunoassay: Braden B, Posselt H-G, Ahrens P, Kitz R, Dietrich CF, Caspary WF

University Hospital, Frankfurt-Almanya

Pediatrics 106: 115-117, 2000

Non-invazif C13- üre soluk testi çocukların H.pylori'nin tanısında etkin bir tanı aracı olup invazif bir girişim olan gastrointestinal endoskopije

olan gerekliliği azaltır. Çalışmada 162 olgu H.Pylori açısından üre soluk testi ve yeni fekal antijen testi ile değerlendirilmiştir. Dispepsi yakınması olan 24 olguda (% 14.8) soluk testi ile H.pylori (+) olarak bulunmuş ve bunların 22'sinde dışkıda H.Pylori antijeni saptanmıştır (duyarlılık: % 91.6). Üre-soluk testi negatif olan 138 olgunun 136'sında da dışkı testi de negatiftir (özgünlük: % 98.6). Bu sonuçlar ışığında yeni, non-invazif ve düşük maliyetli dışkıda H.pylori antijen testinin çocuklarda H.pylori enfeksiyonunun saptanmasında, üre soluk testinin yerini alabileceği ortaya konmuştur.

Çocuklarda multikistik displastik böbrek ile birlikte hipertansiyon: Snodgrass WT

University of Texas, Dallas, TX-ABD

Journal of Urology 164:472-474, 2000

Çalışmada hipertansiyon nedeniyle nefrektomi yapılan tek taraflı multikistik böbrek (MKB) tanısı almış 4 olgunun (4 ay-4 yaş) sonuçları irdelenmiştir. Kan basıncı cerrahi sonrası 2 olguda normal düzeylere inerken, 2 olguda yüksek kalmaya devam etmiştir. Sonuç olarak MKB tanısı alan olgularda hipertansiyon açısından değerlendirmenin önemi vurgulanmış ve nefrektominin bazı olgularda hipertansiyonu ortadan kaldıracağı görüşüne yer verilmiştir.

Penis rekonstrüksiyonunda yeni bir cerrahi yöntem: İstanbul flebi: Mutaf M

İstanbul, Türkiye

Plastic and Reconstructive Surgery 105:1361-1369, 2000

Yazar rekonstruktif cerrahide halen önemli bir problem olan penis rekonstrüksiyonunda yeni bir cerrahi yöntem tanımlamaktadır. Yöntemde osteokütanöz radial ön kol flebi kolun ön-yan yüzeyinden hazırlanan radial rekürren fasyokütanöz flap ile kombine edilmiştir. Her iki flap arasındaki fasyo-vasküler bağlantılar korunurken her iki flepte radial arterden kaynak alan kombine serbest flap olarak hazırlanmıştır. Radial rekürren flap üretra oluşturulmasında kullanılırken, ön kol cilt flebi ise penis şaftını kaplayan cildi oluşturmaktadır. İstanbul flebi 4 yılı aşkın bir sürede 5 olgunun total penis rekonstrüksiyonunda başarıyla kullanılmıştır. Tekniğin penis rekonstrüksiyonunda yeni bir seçenek olarak ümit verici olmasına karşın daha fazla cerrahi deneyime gerekşim olduğu vurgulanmıştır.

Ekstrofi-epispadi olgularında değiştirilmiş Cantwell-Ransley onarımı: 10 yıllık deneyim:

Surer İ, Baker LA, Jeffs RD, Gearhart JP

The Johns Hopkins Hospital, Baltimore MD-ABD

Journal of Urology, 164: 1040-1043, 2000

Yazında değiştirilmiş Cantwell-Ransley epispadi onarımına ait uzun süreli izlem sonuçları ve komplikasyonlar gözden geçirilmektedir. 10 yıllık dönemde 93 ekstrofi-epispadili olguya epispadi onarımları uygulanmıştır. Ortalama 68 aylık izlemede erken ameliyat sonrası dönemde üretero-kütanöz fistül sıklığı % 23 iken, üçüncü ayda % 19 olarak bulunmuştur. 7 olguda ise proksimal uretrada darlık gelişmiştir. Kateterizasyon ya da sistoskopisi yapılan 77 olguda yeni uretral kanal kolaylıkla açılmıştır. Ekstrofi- epispadi kompleksinde, epispadi onarımında değiştirilmiş Cantwell-Ransley yönteminin mükemmel işlevsel ve kozmetik başarı sağladığı sonucuna varılmıştır.

Akalazyalı çocukların Botulinum toksini kullanımı:

Hurwitz M, Bahar RJ, Ament ME, Tolia V, Molleston J, Reinstein LJ, Walton JM, Erhart N, Wasserman D, Justinich C, Vargas J

Çok merkezli çalışma-ABD

Journal of Pediatric Gastroenterology and Nutrition 30:509-514, 2000

Son yıllarda akalazyanın tedavisinde miyotomiye ya da pnömotik genişletmeye seçenek olarak alt özofagus sfinkterine botulinum toksini enjeksiyonu uygulanmaktadır. Çalışmada Botulinum toksisinin etkileri, bilinen en geniş çocukluk çağında akalazyaya serisinde incelenmektedir. 1995-1998 yılları arasında akalazyaya tedavisi için 23 olguya botulinum toksini verilmiştir. 19 olgu tedaviye hemen yanıt verirken ortalama etkinlik süresi 4.2 ± 4.0 ay olarak belirlenmiştir. Botulinum toksini akalazyalı çocuklarda başlangıçta semptomlarının kaybolmasına neden olurken tek bir enjeksiyondan yaklaşık 7 ay sonra olguların arasında ek işlemlere gerek duyulmaktadır. Bu nedenle yazarlar akalazyada botulinum toksin kullanımının; ancak pnömotik genişletmeye ve cerrahiye uygun olmayan olgularda yararlı olabileceğini vurgulamaktadır.

Doğumsal diyafragma hernili yenidoğanlarda ekokadiyografik belirteçler: Suda K, Bigras J-L, Bohn D, Hornberger LK, Mc Crindle BW

University of Toronto, Kanada.

Pediatrics 105: 1106-1109, 2000

Yeni tedavi seçeneklerine karşın doğumsal diyafragma hernisinin (DDH) mortalitesi yüksektir. Çalışmada 1992 ile 1996 yılları arasında ilk 24 saatte başvuran DDH'li 40 yenidoğan değerlendirilmiştir. Tüm olguların kalp kapakçıları, büyük arterlerin çapları, sol ventrikül hacmi ve kitlesi, Apgar skorları ve değiştirilmiş Mc Goon indeksi (hiler pulmoner arter çaplarının inen aorta ile karşılaşılması) kaydedilmiştir. 14 olgu doğumlu izleyen 33 gün içinde kaybedilmiştir (ortanca: 3 gün). Bu gruptan 8 olgu ameliyat edilemeden ilerleyici hipoksemiye

bağlı olarak kaybedilmiştir. Yaşayan ve kaybedilen olgular karşılaştırıldığında, kaybedilen olgularda; sağ ve sol hiler pulmoner arterlerin çaplarında belirgin daralma ve daha sık sağ taraflı diyafragma hernisi ile 1. ve 5. dakikadaki ortalama Apgar skorlarında daha düşük değerler saptanmıştır. Ancak en önemli prognostik faktörün değiştirilmiş Mc Goon indeksi olduğu; indeksi (1.3 olarak saptanan olguların mortalite tahmininde % 85 duyarlılık ve % 100 özgünlüğe sahip olduğu gösterilmiştir. Çalışmada sonuç olarak hiler pulmoner arter çaplarının ekokadiyografik olarak ölçümünün pulmoner vasküler yatağın gelişimi hakkında çok değerli bir ipucu ve DDH'li yenidoğanlarda güçlü bir prognostik faktör olduğu öne sürülmektedir.

YAZARLARIN DİKKATİNE

Pediatrik Cerrahi Dergisi 2000 yılı itibarı ile ulusal merkezlerden gelecek makaleleri Türkçe olarak yayinallyacaktır. Yurt dışı merkezlere ait makaleler ise İngilizce olarak yayınlanmaya devam edecektir.